

VI. За управлението на глаголи-тъ.

§. 98.

Кога единъ глаголъ се съединява съ едно съществително, то или съществителното управлява глаголъ-тъ, или глаголъ-тъ управлява съществителното.

1.) Кога съществителното управлява глаголъ-тъ, то онъ обикновено се стави въ неопределеное наклонение и съ предлогъ *zu*. Примеръ: die Freiheit *zu denken und zu handeln*, свобода-та да мыслимъ и да действувамъ.

2.) Кога глаголъ-тъ управлява съществителното, то оно се стави: ту въ именителенъ падежъ, ту въ родителенъ, ту въ дателенъ, ту въ вынителенъ; спорядъ както глаголъ-тъ изисква единъ отъ тые падежи. Има также и нѣкои глаголи, които управляватъ два падежи: родителни и вынителни. Други же глаголи се употребляватъ съ единъ предлогъ и именно:

1.) Глаголи които се употребляватъ съ два именителни падежи.

§. 99.

Глаголи: *sein, werden, bleiben, sich betragen als, и heißen*, (кога тойзи последни глаголъ означава